

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

BARTOLOMEJ

ROČNÍK VIII.

ČÍSLO 3

MAREC 2000

...“PRISTÚPTE SEM A VYPOČUJTE
slová PÁNA, svojho BOHA!” (Joz 3,9)

Foto: kazateľnica
kostola Najsvätejšej
Trojice v Prievidzi

FARSKÁ KRONIKA OD 11. 1. 1999 DO 10. 2. 2000

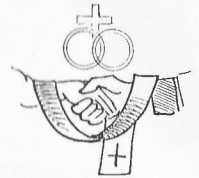
Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali:

Adrián Gardalík
Ela Gatialová
Adam Frimmel
Dominika Radičová
Lucia Bojková
Simona Bojková
Simona Matiašková
Vanesa Paulovičová
Eva Hrabajová
Tatiana Mária Kissová
Jakub Mokrý

Roman Pitek
Tibor Čmiko
Ján Hlinka
Mário Štefan Móc
Michaela Veterníková
Farnosť Zapotôčky:
Nikoleta Bušová
Michal Kováč
Michaela Švecová
Peter Volkov

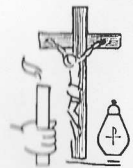
Blahoželáme k prijatiu sviatosti manželstva

Ing. Milan Trgiňa a Ing. Jana Matiašová
Rastislav Rusnák a Tatiana Končevová

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými:

Valéria Kapustová 87 r.
Aurélia Mederová 49 r.
Ingrid Vážanová 28 r.
Viera Petrášová 45 r.
František Lackovič 86 r.
Erich Dojčinovič 56 r.
Eva Ružičková 55 r.
Mária Kotlárová 65 r.
Mgr. Anna Gregorová 46 r.

Elena Károlyiová 76 r.
JUDr. Ladislav Reháč 73 r.
Eva Kavcová 54 r.
Jozef Čúzy 56 r.
Jozef Ziaľko 58 r.
Mária Janková 62 r.
Alžbeta Polerecká 95 r.
Mária Karvayová 50 r.
Ivan Chňapko 62 r.

*Odpočinutie večné daj
dušiam, Pane ...*

Pôst

Kto s bdelymi zmyslami zažije východ slnka, môže skúsiť, čo je svetlo. Akonáhle sa osvetlí horizont, krajina získa profil, zažiarí v odraze rannej zory a život sa začína prebúdzat'. Kto porazil tmu, môže mať stále odvalu. Je to hodina nádeje, aj keď tieň sú ešte dlhé. Už prvé lúče prinášajú farbu, teplo a pohyb do sveta. **Svetlo** oslobodzuje od strachu a osamelosti. Človek sa na tejto zemi opäť cíti prijatý.

Pôst nám pomáha objavovať toto svetlo Boha vo svojom vnútri. Izraeliti počas svojho putovania po púšti skúsili, čo znamená "... **človek nežije len z chleba...**" (Dt 8,3). Boh očisťoval svoj ľud tým, že mu nedával pokrm, na aký bol zvyknutý, ale zosielal mu mannu, ktorú nepoznal, aby ukázal svoju moc. V pôste sa nám dáva do popredia Božie slovo, ktoré je tiež pokrmom človeka kráčajúceho k Bohu – svetlu sveta.

Čo však má byť náplňou pôstu? O tom sa dočítame v knihe proroka Izaiáša: **V deň svojho pôstu spĺňate si túžbu a prenasledujete svojich robotníkov. Hľa, pre škriepky a hádky sa postíte a hriešne bijete päťou! Ne-postíte sa ako po dnešný deň, aby na výsosti vyslyšali váš hlas. Či nie to je pôst, ktorý sa mi ľúbi, keď rozviažete väzky zločinné a roztvoríte zvierajúce putá, prepustíte zlomených na slobodu a rozlámete každé jarmo? Či nie, keď lámeš chudobným svoj chlieb, potulných bedárov zavedieš do domu, ak vidíš nahého, zaodeješ ho a pred svojim telom sa neskrývaš? Vtedy ako zora vypukne ti svetlo a uzdravenie ti náhle vyklíči: bude ťa predchádzať tvoja spravodlivosť a Pánova sláva uzavrie tvoje rady.** (Iz 58, 1-12) Pôst, ktorý zostáva iba na úrovni vzťahu k Bohu, ale nemá význam pre človeka, nie je pôstom, ktorý sa páči Bohu. Právý a účinný pôst si všíma ľudí. To znamená dve veci:

1. **V súkromnej oblasti sa stať svetlom pre okolo mňa žijúcich ľudí, prestať so škriepkami, hádkami a šírením zla okolo seba.**
2. **Vo verejnej oblasti to znamená odstrániť sociálne nerovnosti brániace spoločnému životu.** Konkrétne, zľutovať sa nad biednymi. Láskyplná pozornosť sa nemôže obmedzovať na núdzu "brata" z vlastného národa a vlastnej viery. Musí sa rozšíriť na celú ľudskú rodinu, na všetkých ľudí, ktorí potrebujú našu pomoc. Potom sa tma vlastného života osvetlí a vlastné rany sa uzdravia.

Aby sme sa páčili Bohu, pôst má byť spojený s láskou k blížnemu a má obsahovať vyhľadávanie pravej spravodlivosti, nedá sa oddeliť od almužny a ani od modlitby. **Iba láska k Bohu má byť dôvodom, ktorý nás vedie k pôstu.** Preto Ježiš vyzýva, aby sa konal celkom nenápadne: aby ho poznal len Boh. Taký pôst bude jasným výrazom dôvery v neho. Bude to čistý pôst, ktorý otvorí srdce vnútornej spravodlivosti, ktorá je dielom Otca vidiaceho a konajúceho v skrytosti. (porov. Mt 6,17)

Očistenie vnútra sa koná pokáním a pôstom. **“Pôst”,** ako píše svätý Bernard, **“dodáva modlitbe dôveru a rozohňuje ju. Modlitba vyprosí silu k pôstu a pôst dá silu k modlitbe. Pôst oživuje modlitbu, modlitba posilňuje pôst a prednáša ho pred Božiu tvár.”**

Takto, skrze pôst – pokánie, modlitbu a službu – oživujeme **Božie svetlo** vo svojom vnútri.

Prajem vám, aby sa pôst stal pre vás milosťou, skrze ktorú možno hlbšie spoznať Boha.

kaplán *Norbert*

Modlitba Jána Pavla II.

Na slávenie Veľkého Jubilea roku 2000

Otče, daj, aby si učeníci tvojho Syna očistili pamäť a uznali svoje viny, a tak boli jedno, aby svet uveril. Nech sa rozšíri dialóg medzi nasledovníkmi veľkých náboženstiev a nech všetci ľudia objavia radosť z toho, že sú tvojimi synmi.

Na úpenlivý hlas Márie, matky národov, nech sa spoja modlitby apoštolov, kresťanských mučeníkov a spravodlivých všetkých národov a všetkých čias, aby Svätý rok bol pre jednotlivcov i pre Cirkev príležitosťou na obnovenie nádeje a plesania v Duchu Svätom.

Tebe, všemohúci Otče, pôvodcovi vesmíru a človeka, skrze Krista, Žijúceho, Pána času a dejín, v Duchu, ktorý všetko posväcuje, chvála, česť a sláva teraz i naveky bez konca.
Amen.

Chvála ti a sláva, Najsvätejšia Trojica, jediný a vznešený Boh.

“HEADAT' V ŽIVOTE TO BOŽIE RIEŠENIE, NIE TO ĽUDSKÉ...”

**DNES NA SLOVÍČKO S DR. JÁNOM MAJERNÍKOM,
SPRIEVODCOM SLOVENSKÝCH PÚTNÍKOV V IZRAELI**

Na letisku v hlavnom meste Izraela Tel Avive je veľmi ťažké nájsť tiché miesto na rozhovor. Hluk prúdových motorov i čulá vrava pasažierov čakajúcich na svoje vzdušné tátoše však na chvíľu dokážu vytvoriť celkom zvláštnu, neopakovateľnú atmosféru, na ktorú sa len tak ľahko nezabúda ... Počas posledných desiatich rokov navštívilo Svätú zem asi pätnásťtisíc pútníkov zo Slovenska. Dnes vás zoznámime s našim krajanom, ktorý sa narodil v r. 1956 v Humennom a je kňazom košickej diecézy. Študoval teológiu v Ríme a neskôr v Jeruzaleme, kde dosiahol doktorát z biblických vied. Od r. 1990 sprevádza pútníkov, ktorí prichádzajú navštíviť sväté miesta, aby si vykonali jednu neobyčajnú duchovnú obnovu... Prinášame vám časť tohto rozhovoru.

Mnohí veriaci na Slovensku vás poznajú ako sprievodcu pútníkov vo Svätej zemi. Mohli by ste nám prezradiť, ako ste sa dostali k tejto službe?

Moja práca s pútníkmi vo Svätej zemi začala už vtedy, keď som bol študentom na fran-tiškánskej univerzite v Jeruzaleme. Náhodou žiadali o sprievodcu pre talianskych pútníkov a to boli moji prví veriaci, ktorých som tam sprevádzal. Vtedy som ešte netušil, že na Slovensku sa koncom osemdesiatych rokov tak dramaticky zmení situácia. Keď sa tak stalo, prišli do Svätej zeme prvé “lastovičky” a, samozrejme, žiadali o tieto služby. Zo začiatku som sprevádzal len niekoľkých pútníkov, ale neskôr ich boli veľké zástupy a postupne som si uvedomil, že je tu služba, ktorú treba robiť vo Svätej zemi.

Aké je v súčasnosti postavenie kresťanov vo Svätej zemi?

Tu treba rozlišovať kresťanov, ktorí žijú v izraelskom štáte a sú izraelskými občanmi, a kresťanov, ktorí žijú na územiach, ktoré Izrael obsadil po r. 1967. A určite si netreba zakrývať oči pred pravdou... Mnohí kresťania odišli zo Svätej zeme. A to nás naplňa najväčším smútkom. Že kresťania sú vo Svätej zemi skupinou, ktorá sa nerozmáha, ktorá nezväčšuje svoje rady. Isteže to nie je vina Izraela ako štátu. Nemôžeme akosi na druhých skladať to, za čo sme zodpovední aj my sami, t.j., že sme nezostali v tejto oblasti, resp., naši kresťania tu nevydržali určité tlaky a pod vplyvom rozličných politických a ekonomických okolností opustili Svätú zem. Súčasný jeruzalemský patriarcha Michal SABACH niekoľko ráz povedal, že Izraelu hrozí, aby bol len múzeom vzniku kresťanského náboženstva... Samozrejme, nemyslím si to, ale rozhodne ma mrzí, že mnohí z nich odchádzajú. A veľmi by som si priaľ, aby sme čím viacerí prišli do Svätej zeme a boli sme pre domácich kresťanov povzbudením.

Vo svojich príhovoroch často zdôrazňujete význam púte pre židov alebo moslimov. Aké miesto má púť v živote kresťana?

Maximálne! Čítajme evanjelium: Ježiš Kristus prichádza od detstva ako pútnik do Jeruzalema. Evanjelium podľa Jána vidí Ježiša v Jeruzaleme počas veľkých pútí. Tu by sme sa mohli pýtať: Prečo? Prečo ho nevidí v nejakých súkromných záležitostiach, keď Ježiš prichádza do Jeruzalema, ale práve počas púte... Isteže to má veľký význam. A tak si myslím, že v živote kresťana má byť púť predovšetkým tým duchovným zážitkom, ktorý ho natrvalo skontaktuje s božím slovom, aby začal o ňom skutočne premýšľať, aby s ním začal žiť. Aby sa putovanie po stopách Ježiša Krista stalo každodennou udalosťou, vďaka ktorej sväté miesta “vyrášia” v našich konkrétnych životných situáciách. Vyrášia

v tom zmysle, že Duch evanjelia, ktorého sme tam načerpali, nás povzbudí, aby sme v našom živote v každej situácii dokázali nájsť riešenie – to božie, nie to ľudské ...

Táto krajina je nerozlučne spojená so Svätým písmom. Akým spôsobom by mal kresťan podľa vás aktualizovať božie slovo vo svojom každodennom živote?

Aktualizovať by ho mal tak, že každé ráno vstane o pol hodinu – hodinu skôr, aby ten najlepší čas dňa, keď sa rodí ako malé dieťa, venoval Svätému písmu. Nielen nejakej bezduchej lektúre – teda, aby sme robili “kilometre” vo Svätom písme a čítali ho rýchlo. Sväté písmo sa musí ako detská potrava “žuť” veľmi pomaly, vstrebávať... Každý veriaci by mal ráno meditovať jeho text, aspoň ten, ktorý je predpísaný liturgickým kalendárom, aspoň evanjelium. A mal by skutočne po tejto strave siahvať. Táto metóda, tento spôsob by iste zmenil kvalitu nášho života, kvalitu našej spoločnosti a určite by zmenil aj medziľudské vzťahy jednotlivých členov Cirkvi, ktorí by nabádali jeden druhého, aby so Svätým písmom žili. A určite, že potom by jeden druhého mohli obohacovať omnoho viac.

Aká bude možnosť navštíviť Svätú zem počas Jubilejného roku 2000?

Možnosť tu iste bude. Rátame s veľkým počtom veriacich. My sme sa snažili, aby naši slovenskí veriaci mali miesto vo Svätej zemi. Pracujeme s niekoľkými charitatívnymi inštitúciami, v ktorých bežne naši pútnici prijímajú pohostinstvo, a tieto nám prislúbili všestrannú pomoc. Budeme sa snažiť predovšetkým o to, aby naši pútnici mohli prísť do Svätej zeme za prístupnú cenu ako doteraz. Samozrejme, aby si tu mohli urobiť čo najkvalitnejšiu duchovnú obnovu.

Spomínali ste veľké množstvo náboženských skupín, ktoré sa stretli na teritóriu Svätej zeme. Môže Svätá zem zohrať nejakú úlohu v ekumenickom hnutí, prípadne v medzináboženskom dialógu?

Samozrejme, keď sa ľudia stretajú, a predovšetkým keď sa stretajú po stopách Ježiša Krista, rozhodne si lepšie uvedomujú jednu veľmi dôležitú pravdu. Tá spočíva v skutočnosti, že Duch evanjelia v prvom rade spája, a nie rozdeľuje. Ježiš Kristus zomrel za nás všetkých a jeho Eucharistia je sviatosťou, ktorá priamo nabáda kresťanov k láske. Už toto prostredie, Duch božieho slova, je samo osebe veľmi silným efektom a myslím si, že veľmi pomôže ekumenickému stretaniu sa rozličných skupín. V našich slovenských skupinách máme veľmi často kresťanov iných denominácií: protestantov, pravoslávnych... Snažíme sa všetkých povzbudiť, aby sledovali osobne Ježiša Krista. Pokiaľ ide o medzináboženský dialóg, napr. s islámom či inými náboženstvami, to základné kritérium ostáva rovnaké. Dnes, keď máme internet, keď sa stretávajú ľudia po celom svete, mali by sme stavať na tom, čo nás spája. Máme spoločný koreň viery. Venovať sa jemu je to podstatné. Určite by sme zistili, že nás, židov a mohamedánov spájajú mnohé krásne veci!

Vraciame sa domov... Čo by podľa vás najviac potrebovala naša súčasná slovenská spoločnosť?

Potrebovala by práve to, o čom som hovoril na začiatku – viacej žiť so Svätým písmom. Aby sme sa navzájom viacej tolerovali a rešpektovali, aby sme sa dokázali viac milovať, teda aby sme pochopili, že i štát, i Cirkev pochádza od Boha. Milovať Boha znamená milovať štát a milovať aj Cirkev. V tejto jednote, na tejto základni – myslím si – dajú sa všetky rozdiely odbúrať. Keby sme si toto uvedomili a žili podľa toho, nakoniec by nám bolo oveľa lepšie ako dnes – v každom ohľade!

Za rozhovor ďakuje P. Mornár, Poprad

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Všeobecný:

- * Aby Svätý rok, ktorý je vhodným časom na pokánie a odpustenie, podnietil v nás pravé a trvalé obrátenie.

Misijný:

- * Aby Panna Mária, Matka nášho Spasiteľa, ochraňovala misionárov a pomáhala im v ich apoštolskej práci.

Úmysel KBS:

- * Aby sme si svoje stavovské povinnosti vo svätom pôste plnili tak, ako vieme a vládžeme, podľa vzoru sv Jozefa.

ZO ŽIVOTA SV. JOZEFA

Iste je významné, že hlavný sviatok sv. Jozefa patrí do obdobia pôstu a je veľmi blízko k umučeniu nášho Pána. Je vhodné priblížiť si tento sviatok a hlavne oboznámiť sa so svätcom, ženíchom Panny Márie, svätým Jozefom.

Svätá cirkev poukazuje, že čím bližšie stál sv. Jozef ku Kristovi a jeho Matke, tým väčšia bola jeho účasť na mukách Kristových a Máriiných, i keď sv. Jozef odišiel z tohto sveta skôr, ako sa začalo skutočné umučenie Pána Ježiša. O živote sv. Jozefa toho veľa nevieme. Dozvedáme sa o ňom z textov evanjelia, čítania náboženskej literatúry a legendárnych príbehov. Podľa nich sa sv. Jozef vo svojej mladosti pre svoju veľkú zbožnosť a nevinnosť od svojich bratov veľmi líšil, a preto bol často posmievaný, nenávidený a nakoniec vyhnaný z otcovského domu. No v Jozefovom srdci sa stále uchovávala svornosť, láska a pokoj, ktoré sa musia vrátiť na svet pre všetky Božie deti. **To bola jeho nemierna túžba.**

Jozef vo svojom zármutku a zaznávaní s nádejou očakával spasenie sveta podľa predpovede prorokov. Jeho túžba sa stala skutkom – príchodom prisľúbeného Mesiáša. Sv. Jozef však mal prispieť nielen svojou túžbou, ale i spoluúčasťou v tomto očakávaní. Spolu s Máriou prežíval chvíle strachu, keď stratili Ježiša z dohľadu a uvedomujúc si, ako ho chcel Herodes zmárniť pri narodení, ponáhľali sa späť do Jeruzalema. Našli ho v chráme, kde jeho odpoveď jasne určila otcovstvo Bohu. Jozef oddane prijíma Božie vedenie, chráni a učí Ježiša a s láskou sa stará o rodinu. Posledné dni svojho života prežíval v Nazarete v blaženosti a pokoji s milovaným Ježišom a Pannou Máriou. Hodnoverná tradícia hovorí, že vrátil svoju čistú dušu svojmu Stvoriteľovi. Pápež Klement IX. v r. 1667 ustálil sviatok sv. Jozefa na 19. marca.

Emil Ochat

“Poslal ma hlásať radosť ubitým, Obviazať zlomených srdcom“

/Iz 61,1/

Martin H. Padovani, SVD, je autorom útlej knižky *Hojenie zranených emócií (alebo Zdolávanie životných rán)*, z ktorej vyberám zaujímavé postrehy a myšlienky a predkladám ich čitateľovi Bartolomeja na povzbudenie a poučenie.

Počas 27 rokov svojej kňazskej služby a 19 rokov poradenskej praxe psychoterapeuta bol svedkom mnohých ľudských trápení a bolestí, sám mnohé pomáhal riešiť a nachádzať východisko. Práve táto dvojité úloha kňaza a terapeuta mu umožnila získať skúsenosť vzťahu tak s emočnou, ako aj s duchovnou dimenziou človeka, ktorý potrebuje pomoc.

O čo vlastne ide?

V posledných rokoch pribudlo literárnych prác, ktoré sa pokúšajú poukázať na kompletnosť a vzájomnú závislosť duševného s duchovným rozmerom človeka.

Tieto dva rozmery nie sú dva oddeliteľné aspekty; v ľudskej osobe sa vzájomne prekrývajú. Zdôrazňovať jeden tento rozmer a neprihliadať na druhý znamená obmedziť pochopenie obidvoch. K snahe o zmysel, význam a vyhojenie rán života, teda k schopnosti fungovať naplno ľudsky, sa zapájajú obidve tieto oblasti, keďže sa navzájom ovplyvňujú.

V klíme morálneho zmätku dnešných dní majú mnohé ľudské problémy hlboký duchovný rozmer a mnohé duševné poruchy nájdú skutočné zahojenie, iba ak ich dáme do súvislosti s rozmerom duchovným.

Ak napríklad vezmeme ktorúkoľvek návykovú závislosť, možno ju nakoniec ovládnuť iba duchovným prístupom. Či už táto duchovnosť znamená utiekať sa k nejakej “vyššej” sile alebo k presnejšie určenému osobnému Bohu, uzdravenie obetí návykov svedčí o tom, že “duchovno” je ich jedinou nádejou na prežitie.

Martin P. nám pomáha vidieť samých seba vo všetkých troch dimenziách: telesnej, duševnej i duchovnej. Pomáha nám pochopiť, že psychológia a viera nevyhnutne patria k sebe. Hovorí o náboženskej viere, ktorá pomáha, o viere, ktorá harmonicky integruje city so sebou, ale varuje nás pred náboženskou “vierou”, ktorá môže byť škodlivá.

Martin P. vyzdvihuje a zdôrazňuje dve témy, ktoré sú akoby dve nohy, ktorými my, ľudia, kráčame po povrchu tejto zeme cestou nášho života domov k Bohu.

Prvou je pocit svojej osobnej hodnoty, ktorá je chrbticou identity človeka a základom ľudského šťastia. Druhou je zmysel pre osobnú zodpovednosť.

I. PROBLÉMY *Je niekto, kto ich nemá?*

Problémy máme všetci. Môžu sa líšiť množstvom, rozličnosťou a intenzitou, ale ak zjeme v tomto svete máme všetci toto spoločné dedičstvo a skúsenosť. Aký je medzi nami rozdiel? Jednoducho – niektorých problémy trápia a celkom ich opanávajú, kým iní sa s problémami vyrovnávajú tak dobre, že sa nám zdajú byť bez problémov.

Jedným z prvotných cieľov akéhokoľvek poradenstva a psychoterapie je pomôcť jednotlivcom, manželom a rodinám, ktoré sa nedokážu s problémami vyrovnáť, aby si vedeli pomôcť.

Keď nás pohlcujú naše problémy, strácame kontrolu nad sebou a problémy nás celkom ovládajú. Začínáme sa cítiť bezmocní a strácame nádej. Začína úzkosť a prichádza depresia a tie prekážajú zdravému usudzovaniu. Začína sa nás zmocňovať panika a snažíme sa veci rýchlo a okamžite riešiť. Takéto riešenie nie je hneď naporuždi – a strácame nádej.

Máme viac možnosti ako sa vyhnúť problémom, alebo ako od nich ujsť : Občas svoje problémy odsúvame bokom, čo niekedy je potrebné. Ak sa to však stane pravidlom a nie výnimkou, smerujeme k ťažkostiam. Prevláda negatívne myslenie a cítenie, a hoci sme inak rozumní, konáme nerozumne a nezmyselne. Takéto správanie pokladáme za neurotické. V takýchto situáciách sa mnohokrát problémy intenzifikujú a vznikajú hlbšie osobné ťažkosti, často preto, že **sme nedbali na varovné znamenia**. Jednotlivci, ktorí sú nešťastní zo seba i zo života vôbec, môžu obviňovať iných, môžu mať depresie a psychosomatické ťažkosti, ako je časté bolenie hlavy, žalúdočné vredy, bolesť v hrudi .

Všimnime si roztržitých a nepokojných manželov a manželky. Pretože ich manželstvo neuspokojuje, hľadajú si iných ľudí, alebo sa nadmerne angažujú v iných oblastiach – náboženských a užitočných. Deti, ktoré vyčimhajú v škole alebo nenadväzujú vzťahy so svojimi rovesníkmi, ktoré sú utiahnuté alebo spurné, odrážajú nielen ich osobné ťažkosti, ale aj ťažkosti rodiny, ktoré môžu byť nepatrné, skryté, alebo popierané.

Takže rozdiel medzi tými, ktorí sa s problémami vyrovnávajú, a tými, čo ich nezvládajú, je často rozdielom medzi tými, ktorí sa na svoje problémy pozreli priamo a tými, ktorí sa na ne nepozrú. Keď sa problémom vyhýbame, nakoniec nás obyčajne skôr či neskôr premôžu a ovládnu. Keď sa však na svoje problémy otvorene pozrieme, dostávame sa k pochopeniu reality a realita, aj keď akokoľvek drsná a bolestivá, nás zachová mentálne, emočne a duchovne zdravými.

Je vždy dôležité pripomínať si, že **bolesť je súčasťou procesu rastu**. Bolesť, či už fyzická alebo psychická je skutočne pozitívna, lebo ukazuje, že niečo nie je v poriadku, niečo treba zmeniť, s problémom treba niečo robiť. Ak by sme nepocítili bolesť, chýbal by nám systém na odkrývanie problémov. Nič by nás nepobádalo k zmene a napokon by sme sa vnútorne rozpadli, pretože všetci máme problémy, všetci trpíme depresiou, úzkosťou, frustráciou. Máme ich však vo svojej moci, ovládame ich my, aspoň vo väčšine prípadov, alebo ovládajú oni nás?

Tak isto je to s našimi neistotami. Nikto nie je celkom bezpečný. Môžeme mať obdobie občasnej stability. Táto sa však často naruší pri úsilí o jej vyššiu úroveň. Naša neistota nám pomáha uvedomovať si svoju konečnosť a obmedzenosť tohoto sveta, núti nás premýšľať o oblasti za hranicami ľudskej istoty, o trvalom mieste istoty, ktoré my, kresťania, nazývame nebom, kde s Bohom vládne konečný pokoj a istota.

Keď však poznáme nedostatky bezpečnosti a priznáme si ich, pomáha nám to poznať samých seba a podnecuje k ďalšiemu rastu. **V Ježišom podobenstve o talentoch dal Pán päť talentov jednému sluhovi, tri talenty druhému a jeden talent tretiemu...Pán pochválil prvých dvoch sluhov, ale pokarhal tretieho, že nezákal viac.** Keď sa bojíme na život pozrieť priamo, riskujeme, že ho stratíme.

Ak nás ovláda neistota, utekáme od života, vyhýbame sa rizikám a odmietame zúčastňovať sa na činnosti ľudí, neberieme na seba žiadnu zodpovednosť, ktorá by sa spájala s obavami alebo možnosťou, že zlyháme. Výsledkom toho je, že sa stávame ešte neistejšími, strácame sebadôveru a úctu k sebe.

Pri všetkých našich problémoch je vždy dôležité, aby sme si uvedomili prítomnosť Boha v nás. Nesmieme nezrelým, ba infantilným náboženským spôsobom predpokladať, že Boh naše problémy zázračne vyrieši. Skôr si máme uvedo-

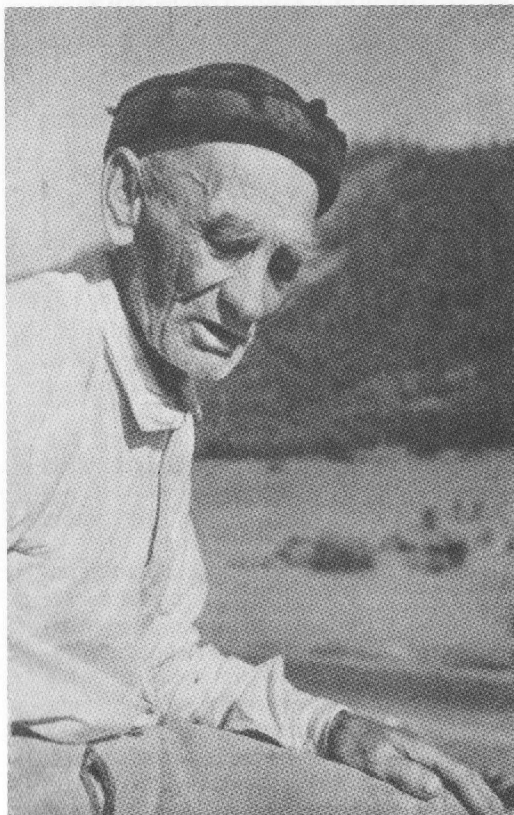

movat', že Boh nás cez ne prevádza, podopiera a posilňuje na ceste. Musíme mať stále na mysli, že Boh obráti aj zlo na dobro, že dôvera v Boha prináša dôveru v seba a nádej; dôveru, že si so svojimi ťažkosťami poradíme, že Boh nám dal schopnosť zvládnuť život, pravda, ak túto aj využijeme. Naša neistota môže byť alebo prostriedkom podnecujúcim k aktivovaniu nášho potenciálu, alebo prostriedkom odstrašujúcim, pretože na ňu odmietame reagovať.

Kristus sa nestal človekom, aby nám problémy odňal, ale aby nás naučil zvládať ich a tak žiť zodpovednejšie. Keď to pochopíme, nájdeme v našom živote a našich problémoch hlbší význam a budeme môcť viac ovládať svoj osud a svoju spásu. To je tá naša duchovná dimenzia, ktorú sme zdedili. Túto dimenziu niekedy zanedbávame, čím sa sami znehodnocujeme.

Naozaj, problémy máme všetci, ale živá viera môže spôsobiť rozdiel v tom, ako ich využívame vo svoj prospech.

Spracovala V. R.

*Vrásky okolo jeho úst
vrvia,
že sa často usmieval.*

*Pozrieš na jeho chrbát
a nepochopíš,*

*prečo starec, oči privreté,
ponára suchý chlieb
do teplého mlieka*

a díva sa , díva,

*ako sa skala stáva zemou,
zem chlebom
a chlieb príbehom*

v ruke rozsievača.

M. Kováč

POKÚŠANIE DIABLOM

Čierny sluha raz sprevádzal svojho bieleho pána na poľovačke na kačice. Bol kresťanom. Rozhovorili sa o problémoch viery. Pán vraví: "Nechápem, prečo ty zavše rozprávaš o hriechu, o pokušení, o diablove. Ja vôbec nepociťujem pokušenie. Mňa necháva diabol na pokoji. Ešte nikdy ma nevyrušoval, ani ma nepokúšal.

Nato vraví černoch: "Ja ti to vysvetlím. Keď poľujeme na kačky a ty si vystrelil, spadne niekoľko

kačíc už mŕtvych. Tie ja nechám ležať. Niektoré však iba postrelené poletujú ďalej usilujúc sa uniknúť. Za tými ja bežím a svojou dlhou palicou ich dobijam. Ty si tá kačica, ktorú diabol už zastrelil. Teba teda už necháva ležať, lebo vie, že ťa už dostal. Ja som však ako tá postrelená kačica, čo by mu chcela utiecť. Preto beží za mnou so svojou dlhou žrdou a usiluje sa ma zraziť."

M Feduš

SIEDMY JUBILEJNÝ ROK 1500: Otvorenie Brány svätcov v Chráme sv. Petra

Pred ôsmimi rokmi bola objavená Amerika. Svätý rok 1500 je nielen prechodom k novému storočiu, ale aj vykročením do širšieho, väčšieho sveta. Dňa 24. 12. 1499 slávnostne vyhlásil Alexander VI. (1492-1503) Jubilejný rok a zaviedol nový obrad – otvorenie Brány svätcov v Chráme sv. Petra, na ktorú prešla tradičná úloha, ktorú dovtedy plnila Zlatá brána v Bazilike sv. Jána v Lateráne. Pápež popritom nariadil, aby sa otváranie Svätej brány, ktorá bola určená na návštevu počas Svätého roku, uskutočnilo vo všetkých štyroch väčších bazilikách. Odvtedy sa prechod Svätou bránou stal jedným z najdôležitejších úkonov Svätého roku. V r. 1500 otvorili aj Alexandrijskú ulicu, ktorá spája Anjelský hrad s Chrámom sv. Petra.

ÔSMY JUBILEJNÝ ROK 1525: Jubileum v období náboženskej krízy v Európe

Klement VII. (1523-1534) otvára Svätú bránu tohto jubilea v čase náboženských a politických konfliktov. V tom čase sa naplno rozvinula náboženská kríza, ktorú začal Martin Luther svojím vystúpením v r. 1517. Tento augustiánsky mních predovšetkým znevážil rolu odpustkov. Jedna z podstatných súčastí Svätého roku bola podrobená diskusii. Zaznievalo aj mnoho požiadaviek na reformu cirkvi. Na politickom poli sa odohrávali veľké boje: konflikt medzi Karlom V. a Františkom I. priniesol veľké politické rozpoltenie vtedajšej Európy. Obeľou týchto sporov sa stala aj cirkev. Dva roky po milostivom roku prepadli cisárske oddiely Karla V. Rím a spustošili ho. Jubilejný rok vyhlásili a bránu otvorili v atmosfére nepokojov.

DEVIATY JUBILEJNÝ ROK 1550: Jubileum v čase Tridentského koncilu

Tento Jubilejný rok mal dvoch pápežov: Pavla III. (1534-1549) a Júliusa III. (1550-1555). Prvý z nich Svätý rok pripravoval až do svojej smrti v r. 1549 v čase, keď bol ešte Rím zničený po vpáde cisárskych vojsk. Druhý pápež otvoril Svätý rok začiatkom februára 1550, teda krátko po voľbe Petrovho nástupcu. Keďže mal oneskorený začiatok, Jubilejný rok predĺžili až do sviatku Zjavenia Pána r. 1551. Tento Svätý rok bol príležitosťou na obnovu náboženského života, o ktorej rokoval Tridentský koncil. Obyvatelia Ríma vynaložili veľké úsilie na to, aby pripravili pohostinné prijatie pútnikov, najmä tých najchudobnejších.

Prevzaté z časopisu FAKTY 1/2000

Marec je zvláštny mesiac, lebo zime sa ešte nechce odísť, ale jar sa vkráda do záhrad i sádov a slniečko prináša teplo aj do našich duší. Skúste pozorovať, ktoré vtáčiky začínajú vyspevovať a ktorá rastlina vo vašom okolí sa odváži prvá rozkvitnúť. **Zbierajte kvietky, lisujte ich a na konci školského roka mimoriadnou cenou obdarujeme najusilovnejších z vás, ktorí nám prinesú svoj herbár.**

Keď už budete mať tú jarnú náladu, myslite na sv. Patrika a proste ho o pomoc, aby ste s takou odvahou, ako on ohlasovali Božie stvorenie a Jeho lásku. Sv. Patrik mal veľmi dobrodružný život, ale Pán mu dal ťažkú úlohu a on sa stal misionárom práve tam, kde bol pred niekoľkými rokmi ešte ako otrok.

Jar je obdobím, keď sa všetko prebúdzajú k novému životu, slniečko zohrieva zem, dáva jej silu a moc zobúdzajú skryté semená, aby vyrástli a vykvitli do krásy.

Tak aj Boh, ktorý je takým našim, najmocnejším slniečkom poslal svojho posla k Márii so zvestou nového života...

Úloha do budúceho mesiaca:

Napište nám úplné znenie slov, ktorými anjel oslovil Pannu Máriu a zvestoval jej, že sa stane matkou Božieho syna.

CHVÁLIM ŤA, ŽE SI MA UTVORIL TAK ZAZRACNE, VŠETKY TVOJE DIELA SÚ HODNY OBDIVU.

Vaše odpovede čakáme v redakcii do 20. marca. **Pozývame vás na detskú sv. omšu do farského kostola o 10³⁰ v nedeľu 2. apríla, kde vyžrebujeme a odmeníme niekoho z vás.**

“Perličky“ úsmevov: DETI PÍŠU BOHU

- *Milý Bože, nemyslel som si, že fialová tak ide k oranžovej, kým som nevidel východ slnka, čo si urobil v utorok. To nemalo chybu!*

- *Milý Bože, tete Alici priviezli novú chladničku, z krabice od nej sme si urobili klubovňu, kebyže si ma hľadal, budem tam.*

- *Milý Bože, najviac zo všetkého sa mi páči Otčenáš. Písal si ho dlho, alebo sa ti podaril hneď na prvý raz? Ja musím prepisovať všetko, čo napíšem.*

DEŤOM PRE RADOSŤ

Chváľte ho búbnom a tancom

Ž 150

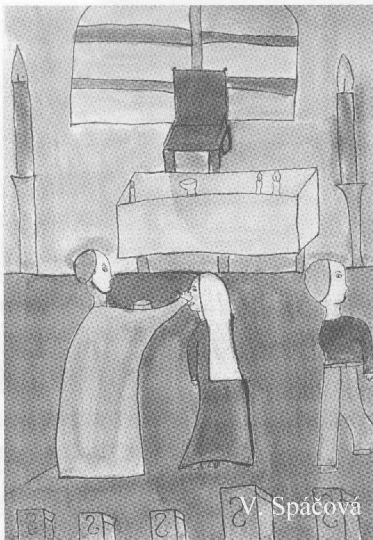
V nedeľu 6. februára sa klubovňa v kláštore Piaristov rozozvučala detskými hláskami, hudbou a veselým tancom. Čo sa dialo? Zišli sa tu zo širokého okolia všetky princezné, piráti, zvieratká, hmyz, kvety, stromy, rôzne víly, rozprávkové bytosti a povolania. Dokonca aj kameň sa dogúľal! Plavkyne – záchrankyne nám dávali istotu, že sa tam neutopíme. Všetky masky privítal MAJSTER H (páter Ján Hríb), ktorému “vybuchol” účes. Pomáhal recitátorom, spevákom i vtipkárom na pódiu a neskôr odštartoval veselú tancovačku. Spotené čelá svedčili o tom, že sa masky veru neulievali. O maškrtné brušká sa postarali niektoré maminy, za čo im ďakujeme.

Ďakujeme hlavne Pánu Bohu, že sa o nás s láskou stará a my mu môžeme venovať z tej našej radosti.

Ako sa začína svet budúcich prvákov?

Určite prekvapením, ktoré privoláva každého. Možno dielňa stavebníčky LEGO, kobercová križovatka, nalepovačky, vystrihovačky, nastúpené magnetky, počítačová obrazovka, dokonca aj flautový koncert. A možno naozajstný domček, ktorý si strážil žiariaci lúčik ateliérového slniečka, úsmevom potešoval svojich nových kamarátov.

Za prítomnosti pani zástupkyne, p. učiteľiek, nášho pátra Janka a rodičov detí p. riaditeľka Vilma Dušičková dňa 4. februára 2000 prijala po predchádzajúcich testoch 46 žiakov do prvého ročníka ZŠ. Spoluvorcom tejto atmosféry a autor prítazlivých obrázkov bol páter Ján Lichtner.

Na

Vianoce, po celý rok,
slávi ľudstvo k nebesiam krok.

Odkaz Pána hľadať chcem
a na hriech pritom zabudnem.

Cirkev slávi sviatky tieto,
dobré srdcia vedia prečo.

Adventom začína sa rok,
tu oživa času tok.
Na Vianoce príde k nám
štedrý, dobrý Kristus Pán.

Neskôr potom nasleduje
nášho Pána zjavenie.
To Ježiš nám zjavuje
ako nás Boh miluje.

Vykúpil nás smrťou na križi
a Vzkriesený vstupuje na nebesia,
všetci kresťania plesajú
a sa tešia.

Telo a svätá krv Krista
o Božej добрote nás istia.
Pán hovorí: Som živý Chlieb,
čo zostúpi z neba,
kto bude jesť z tohoto Chleba,
žiť bude naveky.

Tri sviatky Panny Márie,
čo sedem bolestí nezniesla márne,
s radosťou slávime,
Bohorodičke do tváre hľadáme.

Apoštoli Peter, Pavol
prázdnin bránu otvárajú,
deti z toho najväčšiu radosť majú.

Všetci svätí na nebi,
ochraňujte ľudí na zemi!

Koniec je tu už,
do Neba sme našli kľúč.
Za básňou už bodku dáme,
s Pánom Bohom! Amen.

Michal Guniš – PRÍMA

Svedectvo lásky

Zdravotné ťažkosti, ktoré na mňa doliehali, oberali ma o pocit dobrého zdravia, ktorému som sa vždy tešila. Únava a bolesti, ktoré som pociťovala, naberali na intenzite a táto skutočnosť ma prinútila ísť k lekárovi. Nič mimoriadne, povieť si ...

Ako každý chorý človek, tak som sa i ja musela podrobiť rôznym lekárskeým vyšetreniam, vzťahujúcim sa na moje udávané bolesti, ktoré poukazovali na onkologické ochorenie. Lekárske výsledky to neklamne potvrdili a posunuli ma na operačný stôl v bojnickej nemocnici. Táto správa ma nepotešila, ale na moje prekvapenie som ostala celkom pokojná. S úplnou dôverou som sa odovzdala do rúk lekárom a Božej láske, ku ktorej som sa vždy utiekala. Cítila som len pokoj a lásku. Namiesto slz a bedákania som mala úsmev na perách. Nikoho som za svoju chorobu neobviňovala a ani som sa neľutovala. Bol to len a len môj kríž, ktorý som prijala. Po operácii som sa rýchlo zotavovala. Pomaly som skúšala chodiť a jesť. Mávala som časté návštevy, ktoré mi darovali veľa lásky, a ja som sa im odvdáčovala svojím pokojom. V modlitbách som prosila: "Nebeský Otecko, ty si poslal na tento svet svojho Syna, Ježiša Krista - Vykupiteľskú lásku a Potešiteľa, pomôž, poteš a uzdrav aj mňa!"

Milovala som výhľad a prechádzku na balkóne. Tešila som sa, že je príroda

zaliata slnkom, obdivovala som krásu kvetov, stromov, spev vtáčikov. Šťastná som sa vrátila na posteľ a tichúčko som ležala. V duchu som sa však naďalej prechádzala po prírode s Pannou Máriou, ktorú som na túto prechádzku pozvala. Bol to pre mňa krásny duchovný relax. Manžel s dcérami a vnúčatkami, teda celá moja milovaná rodinka, mi boli tiež veľmi nápomocní, boli mi liekom, ktorý ma uzdravoval (okrem toho, ktorý mi tiekol do žíl ako chemoterapia na onkologickom oddelení). Chemoterapiu som prijímala s pokojom ako

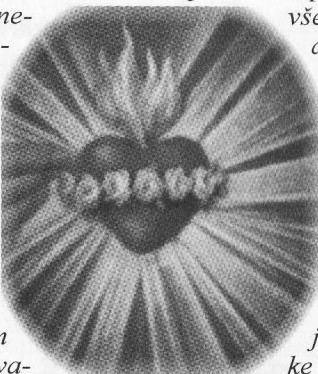
všetko ostatné. Prosila som, aby mi neublížila, ale aby ma liečila. Požehnávala som ju a zároveň aj sestričky, ktoré sa s milou tvárou nado mnou skláňali.

Po sedemmesačnej liečbe sa cítim dobre. Dobre dopadli aj krvné skúšky a vlasy mi už tiež dorastajú. Ďakujem priateľke Aničke, že mi sprostredko-

vala sviatosť pomazania chorých a Eucharistiu. Ďakujem všetkým lekárom a sestričkám, ktorí sa o mňa starali, za ich prácu. Nech sú ich kroky pri chorých vždy požehnané! Vyprosujem pre nich veľa, veľa zdravia, múdrosti, lásky a nehy. Duch Svätý, ďakujem, že sa dotýkaš našich srdc a robíš nás citlivými, lebo ty sám si Lásky.

Týmto svedectvom chcem povzbudiť všetkých tých, čo zúfajú, aby sa nebáli, aby verili v uzdravenie, na pekný život s Božou láskou, ktorá nás miluje a nikdy neopúšťa.

Darina

Z myšlienok pátra Pia

Spasiteľove slová sú ako ohne: tak sa na ne dívať, tak ich prijímať, nadšene sa nimi dať prenikať! Také sú i myšlienky pátra Pia. Čo vravel a myslel, to v ňom horelo, boli to plamene jeho duše. Tak nejako sa dívajme na týchto niekoľko jeho myšlienok a názorov. Môžu byť našimi ohňami, ak ich prijmeme ako oheň, ak im doprajeme, aby v nás svietili a zapalovali nás. Podanie myšlienok je väčšinou doslovné, miestami i voľnejšie.

1. Milujme Boha !

Láska, láska je základom a kľúčom všetkého! Veď Boh je láska a kto žije v láske, žije v Bohu! Nemilovať, to je ako biť Boha päťou do očí!

Lásku však treba dokazovať! Čím? Dôverovať tomu, koho mám rád! A to i v skúškach. Najkrajší akt viery vyrynie sa z tvojich perí vtedy, keď vieš trpieť a temer sa zomierať, keď vieš kráčať za dobrom i vo tmách, i s napätím posledných síl ... Láska k Bohu zavše ako blesk na okamih rozotne tmy a priamo v búrke nesie ťa až na srdce tvojho Boha. Lebo nech i búrka vrcholí, tvoja duša spočíva v náručí Božom sťa dieťa v náručí matkinom. Pán riadi všetko k tvojmu dobru. Nemysli si, že ti to vravím len tak: nie, nie, to je číra pravda, čo vravím.

* Kto chce a žiada si milovať Boha, ten ho už miluje. Veď ktože nám dal túto službu? ... Boh sám je už u toho, kto ho chce milovať!

* Úzkosť, nepokoj a nedôvera k Bohu sú v našom živote ako rakovinové nádory duše. Úzkosť je horším zlom, než zlo samo. Milujme Boha jednoducho, a netýrajme sa úzkosťami. Stavajte sa proti svojim priestupkom, no nech je to nenávisť kľudná a svätá, nikdy nie nepokojná a zožieravá!

"A PRE TEBA KTO
SOM JA?"

Kto sa priblíži k "problému Ježiš", pocíti skôr či neskôr, že v ňom je zahrnutý jeho vlastný osud. Kto ho zakúsi, cíti v jeho slovách a v jeho živote Božiu blízkosť. Ježiš je jedným z tvojich problémov, a možno je tvojím problémom. Priblíž sa k nemu so svojím myslením a cítením, so svojou výchovou, štúdiami, skúsenosťou, chuťkami, prednosťami, záľubami, úsudkami, a predsudkami; ale prines mu hlavne svoju úprimnosť. K "problému Ježiš" sa nestaviame iba rozumom. Potrebné je najmä srdce. Pýtaj sa: Človek ako Ježiš z Nazareta môže byť iba človekom? Tým, čo povedal a čo urobil a čo robí stále, stáva sa znakom spásy alebo záhuby. (porov. Lk 2, 34)

A. Viganò

Na prvej septembrovej audiencii r. 1999, na sviatok sv. Egida, patróna Popradu, a v deň Ústavy SR, ktorá sa síce dovoľáva kresťanských tradícií, ale dovoľuje zabíjať nenarodené deti, som vo Vatikáne spolu s manželom MUDr. Petrom Laukom v prítomnosti našich troch

detí odovzdala do rúk Jána Pavla II. ATLAS BILLINGSGOVEJ OVULAČNEJ METÓDY, na prípravu ktorého som sa značne podieľala, s venovaním: **Drahý Svätý Otče, s láskou a úctou Vám venujem tento slovenský preklad (prvý slovenský v strednej a východnej Európe) a prosím o požehnanie a modlitby za našich inštruktorov Billingsovej ovulačnej metódy.**

Svätý Otec požehnal príručku i prácu **všetkých**, ktorí takto pomáhajú ozdraviť rodiny a prinavrátiť dôstojnosť žene.

Požehnanie patrí aj tým **matkám**, ktoré sa naučia z tohto atlasu tajomstvo o odovzdávaní života a svojím dospievajúcim dcéram sa stanú prvými učiteľkami pravdy o tom, akú úžasnú dôveru má Boh k človeku a akou veľkou slobodou ho obdaril, ak mu dal možnosť rozhodnúť sa pre plodné objatie, alebo také, v ktorom nemožno počať.

Nebude potom možné, ak žena vie určiť dni s prítomnosťou hlienu s plodnými znakmi a oznámiť ich manželovi a spolu (i v úvodnej spoločnej modlitbe) sa slobodne rozhodnú dať sa k dispozícii Bohu, jemu nechať posledné slovo a rešpektovať jeho moc dať dušu, čiže stvoriť nového človeka, aby **takto počatým deťom nebolo dovolené sa narodiť.**

MUDr. Zuzana LAUKOVÁ

Život vo farnosti:

- V tretí utorok mesiaca **21. marca 2000** sa mladí opäť stretnú pri eucharistickom stole **na Bojnickom zámku.**
 - **Taizé adorácia mládeže** bude už vždy v tretiu sobotu v mesiaci po mládežníckej sv. omši vo farskom kostole – teda najbližšie **25. marca 2000.**
- ⇒ Aj v tomto školskom roku tretiaci Piaristickej ZŠ absolvovali v dňoch 7. -18. 2. 2000 kurz plaveckého výcviku. Nemalá námaha sa vyplatila, naučili sa ovládať vodný živel (bazénový) a všetci sa stali držiteľmi "mokrých vysvedčení". Gratulujeme.

KREŠŤANSKÉ AFORIZMY

Náboženstvo: Ten, kto mení svoje náboženstvo, ten nikdy nijaké nemal.

Odpustenie: Kto odpúšťa všetkým svojim vinníkom, tomu Pán Boh odpúšťa všetky viny.

Odvaha: K odvaha nepotrebujeme žiadnu silu, iba lásku.

Omyl: Kto veľa premýšľa, ten sa môže tiež mýliť. No najhoršie na tom je ten, kto vôbec nerozmýšľa a koná.

Otázka: Keby sme prišli o všetko, zostala by naša viera celá?

Paradox: Paradox kresťanstva spočíva v tom, že najvyšší sa skláňajú k najnižším, najsilnejší pomáhajú najslabším a prví čakajú na posledných.

Emil Ochat

HLAVOLAM

Priatelia si dohodli stretnutie v cukrárni.

Uhádnete, kto kde sedí ?

1	2	3	4	5	chlapci
6	7	8	9	10	dievčatá

1. Dievča, ktoré sedí vedľa dievčaťa oproti stoličke č. 1 je Františka.

2. Hortenzia sedí oproti Cypriánovi.

3. Františka je 3 stoličky vzdialená od Galiny.

4. Elo sedí oproti dievčaťu, ktoré je vedľa Hortenzie.

5. Ak nie je v strede Cyprián, potom je v strede Anton.

6. Daniel sedí vedľa Bonifáca.

7. Bonifác je 3 stoličky vzdialený od Cypriána.

riána.

8. Ak nie je v strede Františka, potom je v strede Iveta.

9. Hortenzia je 3 stoličky vzdialená od Jaroslavy.

10. Daniel sedí oproti Galiny.

11. Dievča, sediace vedľa dievčaťa oproti Antonovi je Jaroslava.

12. Cyprián nesedí na stoličke č. 5.

13. Jaroslava nesedí na stoličke č. 10.

Janka

Všetci, ktorí ste správne vylúštili krížovku z februára, ktorá znela **MILOSRDENSTVO**, a poslali ste nám ju, pridte **5. marca** do farského kostola. **Na detskej sv. omši o 10³⁰ hodine budú spomedzi vás vyžrebovaní a odmenení výhercovia.**

BARTOLOMEJ – časopis prievdzskej farnosti s cirkevným schválením BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Prievidzi, vychádza raz mesačne. Adresa: Redakcia Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievidza, tel.: 0862/542 28 01. Zodpovedná redaktorka: Ing. Katarína Thomayová, teologický poradca: Mgr. Ján Bednár, dekan. Grafické spracovanie: Mária Melicherčíková. Členovia red. rady: Branislav Bullo, Ing. Jana Hubová, Emil Ochat, Monika Ivanišová, Janka Balážová, Kvetka Laurincová, P. Ján Hríb, Sch. P., Anna Gálová. Jazyková korekcia: Mgr. Martina Grolmusová. Náklady na tlač: cca 7,- Sk. Tlač: **PATRIA I., spol. s. r. o. Prievidza**. Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. MT 1/1994. Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžiadané rukopisy nevraciam.

ČARO TICHÝCH KOSTOLOV

Zopnúť ruky, položiť na kolená,
byť chvíľu ako mníška.
Na chvíľku popustiť
ťažké ramená,
ostať stáť stíška.

Dumať o dni v jeho polovici,
vdychovať krásu priestoru.
Tam zvrchu hľadí anjel ružolíci,
nájst si v ňom oporu.

Len tak nechať myšlienkam
voľný spád,
myslieť na krásu.
Prípojiť sa k jednému z tisícich
stád
na tú správnu cestu pre spásu.

Nebáť sa vstúpiť bližšie,
do predalekých výšin.
Vždy pozeráť vyššie –
- do chudobných nížin.

Nebáť sa dotknúť, pohladit',
smať,
nebáť sa posledné zrnko
do neúrodnej zeme siať.

Nestrachovať sa otvoriť Slová
ako štít čistoty.
Len jedna kniha
je múdra sova –
prešla cez všetky poroty.

Je dôstojná a tichá,
nenúti ťa ničit'.
Je ako ostrá ihla, čo pichá,
seba učí cvičit'.

Nekričí, nezávidí, neklame.
Proste len žije.
Vie, čo nám je ešte neznáme,
že každé srdce podľa nej bije.

Zopnúť ruky,
otvoriť zlatistú bránu
a z ľavej strany hrude
vypustiť čiernu vranu,